

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/49/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. aprila 2014

o sistemih jamstva za vloge

(prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je bila znatno spremenjena ⁽⁴⁾. Ker so potrebne dodatne spremembe, bi bilo treba zaradi jasnosti navedeno direktivo prenoviti.
- (2) Da bi olajšali začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti kreditnih institucij, je treba odstraniti nekatere razlike med pravom posameznih držav članic glede pravil o sistemih jamstva za vloge, ki jih morajo kreditne institucije upoštevati.
- (3) Ta direktiva je bistveni pravni akt za vzpostavitev notranjega trga z vidika tako svobode ustanavljanja kot svobode opravljanja finančnih storitev na področju kreditnih institucij, hkrati pa izboljšuje stabilnost bančnega sistema ter zaščito vlagateljev. Zaradi stroškov, ki jih propad kreditne institucije povzroči gospodarstvu na splošno, ter negativnega učinka na finančno stabilnost in zaupanje vlagateljev je zaželeno ne le sprejeti določbe o izplačilih vlagateljem, temveč državam članicam zagotoviti tudi dovolj prožnosti, da bodo lahko sistemi jamstva za vloge izvedli ukrepe za zmanjšanje verjetnosti prihodnjih terjatev do teh sistemov. Ti ukrepi bi morali biti vselej usklajeni s pravili o državni pomoči.
- (4) Da bi upoštevali vse večje povezovanje notranjega trga, bi bilo treba omogočiti povezovanje sistemov jamstva za vloge različnih držav članic ali ustanavljanje ločenih prostovoljnih čezmejnih sistemov. Države članice bi morale zagotoviti zadostno stabilnost in uravnoteženo sestavo novih in obstoječih sistemov jamstva za vloge. Izogniti bi se bilo treba neželenim učinkom na finančno stabilnost, na primer, ko bi se v čezmejni sistem jamstva za vloge prenesle le vloge kreditnih institucij z visokim profilom tveganja.

⁽¹⁾ UL C 99, 31.3.2011, str. 1.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. februarja 2012 (UL C 249 E, 30.8.2013, str. 81) in odločitev Sveta v prvi obravnavi z dne 3. marca 2014 (še ni objavljena v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog (UL L 135, 31.5.1994, str. 5).

⁽⁴⁾ Glej Prilogo III.

- (5) Direktiva 94/19/ES Komisiji nalaga, naj po potrebi predstavi predloge za spremembo navedene direktive. Ta direktiva zajema uskladitev mehanizmov za financiranje sistemov jamstva za vloge, uvedbo prispevkov na podlagi tveganja ter uskladitev obsega kritih produktov in vlagateljev.
- (6) Direktiva 94/19/ES temelji na načelu minimalnega usklajevanja. Zato sedaj v Uniji obstaja več sistemov jamstva za vloge z zelo različnimi značilnostmi. S skupnimi zahtevami, določenimi v tej direktivi, bi se tako morala zagotoviti enaka raven zaščite za vlagatelje po vsej Uniji ter enaka raven stabilnosti sistemov jamstva za vloge. Te skupne zahteve so izjemno pomembne tudi zato, da bi odpravili izkrivljanje trga. Ta direktiva tako prispeva k dokončnemu oblikovanju notranjega trga.
- (7) Ta direktiva zagotavlja širši in jasnejši določen obseg kritja, krajša obdobja izplačila, boljše obveščenost in stroge zahteve za financiranje ter tako vlagateljem omogoča bistveno boljši dostop do sistemov jamstva za vloge. To bo izboljšalo zaupanje potrošnikov v finančno stabilnost na celotnem notranjem trgu.
- (8) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo njihovi sistemi jamstva za vloge vzpostavljene prakse dobrega upravljanja in da pripravijo letno poročilo o svojih dejavnostih.
- (9) Vlagatelji bi morali biti pri vseh podružnicah, ki so v drugi državi članici in ne tisti, v kateri ima kreditna institucija svoj sedež, v primeru zaprtja plačilno nesposobne kreditne institucije zaščiteni z enakim sistemom jamstva za vloge kot drugi vlagatelji kreditne institucije.
- (10) Ta direktiva državam članicam ne bi smela preprečevati, da bi v področje uporabe direktive vključile kreditne institucije, kakor so opredeljene v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ki so izvzete iz področja uporabe Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ v skladu s členom 2(5) navedene direktive. Države članice bi morale imeti možnost, da odločijo, da se za namene te direktive centralni organ in vse kreditne institucije, povezane s tem centralnim organom, obravnavajo kot ena kreditna institucija.
- (11) Ta direktiva načeloma zahteva, da se mora vsaka kreditna institucija vključiti v sistem jamstva za vloge. Država članica, ki dovoljuje podružnice kreditne institucije s sedežem v tretji državi, bi morala odločiti, kako uporabljati to direktivo za takšne podružnice, ter hkrati upoštevati potrebo po zaščiti vlagateljev in ohranjanju celovitosti finančnega sistema. Vlagatelji takšnih podružnic bi morali biti polno obveščeni o jamstvenih ukrepih, ki jih zadevajo.
- (12) Treba bi bilo upoštevati, da obstajajo institucionalne sheme za zaščito vlog, ki ščitijo samo kreditno institucijo in ki zlasti zagotavljajo njeno likvidnost in solventnost. Kadar je taka shema ločena od sistema jamstva za vloge, bi bilo treba pri določanju prispevkov njenih članic v sistem jamstva za vloge upoštevati, da ima ta shema dodatno zaščitno vlogo. Usklajena raven kritja, določena s to direktivo, ne bi smela vplivati na sheme, ki ščitijo samo kreditno institucijo, razen v primeru izplačila vlagateljem.
- (13) Vse kreditne institucije bi morale biti vključene v sistem jamstva za vloge, priznan na podlagi te direktive, s čimer se zagotovijo visoka raven zaščite potrošnikov in enaki konkurenčni pogoji za kreditne institucije ter prepreči regulativna arbitraža. Sistem jamstva za vloge bi moral biti zmožen to zaščito zagotoviti kadar koli.
- (14) Glavna naloga sistema jamstva za vloge je zaščita vlagateljev pred posledicami insolventnosti kreditne institucije. Sistemi jamstva za vloge bi morali biti zmožni to zaščito zagotavljati na različne načine. Sistem jamstva za vloge bi se moral uporabljati predvsem za izplačilo vlagateljem v skladu s to direktivo (izključna naloga izplačevanja – „paybox“ function).

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (15) Sistemi jamstva za vloge bi morali pomagati tudi pri financiranju reševanja kreditnih institucij v skladu z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (16) Sistemom jamstva za vloge bi moralo biti na podlagi nacionalnega prava omogočeno tudi, da presežejo izključno nalogo izplačevanja ter razpoložljiva finančna sredstva uporabijo za preprečitev propada kreditne institucije, da bi se tako izognili stroškom povračil vlagateljem ter drugim negativnim učinkom. Ti ukrepi bi se morali sicer izvajati v jasno opredeljenem okviru, v vsakem primeru pa bi morali biti skladni s pravili o državni pomoči. Sistemi jamstva za vloge bi morali med drugim imeti ustrezne sisteme in postopke za izbor in izvajanje takih ukrepov ter spremljanje s tem povezanih tveganj. Izvajanje takih ukrepov bi moralo biti pogojeno s posebnimi zahtevami do kreditne institucije, ki vključujejo vsaj povečan nadzor nad tveganji in obsežnejše pravice preverjanja s strani sistema jamstva za vloge. Stroški sprejetih ukrepov za preprečitev propada kreditne institucije ne bi smeli presežati stroškov za izpolnitev zakonsko predpisanih ali pogodbenih mandatov zadevnega sistema jamstva za vloge v zvezi z varstvom kritih vlog v kreditni instituciji ali same institucije.
- (17) Sistemi jamstva za vloge bi morali imeti možnost, da imajo obliko institucionalne sheme za zaščito vlog. Pristojni organi bi lahko institucionalne sheme za zaščito vlog priznali za sisteme jamstva za vloge, če izpolnjujejo vse pogoje iz te direktive.
- (18) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za pogodbene sisteme in institucionalne sheme za zaščito vlog, ki niso uradno priznani kot sistemi jamstva za vloge, razen glede omejenih zahtev v zvezi z oglaševanjem in obveščanjem vlagateljev v primeru izključitve ali prenehanja članstva kreditne institucije. V vseh primerih se za pogodbene sisteme in institucionalne sheme za zaščito vlog uporabljajo pravila o državni pomoči.
- (19) Med nedavno finančno krizo je neusklajeno povečanje kritja po vsej Uniji v nekaterih primerih povzročilo, da so vlagatelji prenašali denar na kreditne institucije v državah, kjer so bila jamstva za vloge višja. Taka neusklajena povečanja so v času izjemnih situacij zmanjšala likvidnost kreditne institucije. V času stabilnosti se lahko zgodi, da se vlagatelji zaradi različnega kritja odločijo za najvišjo raven zaščite vloge in ne za produkt, ki je zanje najprimernejši. Takšno različno kritje lahko povzroči izkrivljanje konkurence na notranjem trgu. Zato je treba zagotoviti, da vsi priznani sistemi jamstva za vloge zagotavljajo usklajeno raven zaščite vlog, ne glede na to, kje v Uniji so vloge locirane. Vendar bi bilo treba za določen čas omogočiti, da so določene vloge, ki so povezane z osebnim položajem vlagatelja, krite na višji ravni.
- (20) Za vse vlagatelje bi se morala uporabljati enaka stopnja kritja, ne glede na to, ali je v državi članici valuta euro. Države članice, katerih valuta ni euro, bi morale imeti možnost, da zneske po valutni pretvorbi zaokrožijo, pri čemer pa ne smejo ogroziti enake zaščite vlagateljev.
- (21) Po eni strani bi morala raven kritja, določena v tej direktivi, vključevati čim več vlog, kar je v interesu zaščite potrošnika in stabilnosti finančnega sistema. Po drugi strani bi se morali upoštevati stroški financiranja sistemov jamstva za vloge. Zato je primerno določiti, da znaša usklajena raven kritja 100 000 EUR.
- (22) Ta direktiva ohranja načelo usklajene zgornje meje na vlagatelja in ne na vlogo. Zato je treba upoštevati vloge vlagateljev, ki niso navedeni kot imetniki računa ali ki niso edini imetniki računa. Zgornja meja bi morala veljati za vsakega vlagatelja, čigar istovetnost je mogoče ugotoviti. To načelo zgornje meje za vsakega vlagatelja, čigar istovetnost je mogoče ugotoviti, se ne bi smelo uporabljati za kolektivne naložbene podjeme, za katere veljajo posebni zaščitni predpisi, ki se ne uporabljajo za take vloge.
- (23) Z Direktivo 2009/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ je bila uvedena fiksna raven kritja 100 000 EUR, kar je nekatere države članice postavilo v položaj, da so morale znižati svojo raven kritja in tvegale omajanje zaupanja potrošnikov. Čeprav je uskladitev nujna, da se zagotovijo enaki pogoji in finančna stabilnost na notranjem trgu, bi bilo treba upoštevati tveganja za omajanje zaupanja potrošnikov. Zato bi države članice morale imeti možnost, da uporabljajo višjo raven kritja, če so predvidele raven kritja, ki je bila višja od usklajene ravni pred uporabo

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za stabilizacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (Glej stran 190 tega Uradnega lista).

⁽²⁾ Direktiva 2009/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o spremembah Direktive 94/19/ES o sistemih zajamčenih vlog glede stopnje kritja in rokov za izplačilo (UL L 68, 13.3.2009, str. 3).

Direktive 2009/14/ES. Taka višja raven kritja bi morala biti omejena tako glede trajanja kot obsega uporabe, zadevne države članice pa bi morale sorazmerno prilagoditi ciljno raven in prispevke, ki se vplačajo v njihov sistem jamstva za vloge. Ker ni mogoče prilagoditi ciljne ravni, če je raven kritja neomejena, je primerno omejiti to možnost na države članice, ki so 1. januarja 2008 uporabljale raven kritja v obsegu med 100 000 EUR in 300 000 EUR. Da bi omejili učinek različnih ravni kritja in ob upoštevanju, da bo Komisija do 31. decembra 2018 pregledala izvajanje te direktive, je primerno določiti, da se ta možnost lahko uporablja do navedenega datuma.

- (24) Sistemi jamstva za vloge bi morali imeti možnost, da poravnajo obveznosti vlagateljev v primeru njihovih zahtev za izplačilo le, če te obveznosti zapadejo na datum ali pred datumom nerazpoložljivosti. Takšna poravnava ne bi smela ovirati sposobnosti sistemov jamstva za vloge, da izplačajo vloge v roku, določenem v tej direktivi. Državam članicam se ne bi smelo preprečiti, da sprejmejo ustrezne ukrepe v zvezi s pravicami sistemov jamstva za vloge pri postopku likvidacije ali reorganizacije kreditne institucije.
- (25) Vloge bi morale biti mogoče izključiti iz izplačila, kadar v skladu z nacionalnim pravom vlagatelj ne more razpolagati z vložnimi sredstvi, ker sta se vlagatelj in kreditna institucija pogodbeno dogovorila, da se bo vloga uporabila le za poplačilo posojila, najetega za nakup zasebnih nepremičnin. Take vloge bi bilo treba odšteti od preostalega zneska posojila.
- (26) Države članice bi morale zagotoviti, da je zaščita vlog, ki izhajajo iz nekaterih transakcij ali so namenjene za nekatere socialne ali druge vidike, za določen čas višja od 100 000 EUR. Države članice bi morale odločiti o začasni največji ravni kritja za take vloge ter pri tem upoštevati pomembnost zaščite vlagateljev in življenjske pogoje v državah članicah. V vseh takih primerih bi bilo treba spoštovati pravila o državni pomoči.
- (27) Uskladiti je treba postopke za financiranje sistemov jamstva za vloge. Po eni strani bi morale kreditne institucije stroške financiranja sistemov jamstva za vloge načeloma nositi same, po drugi strani pa bi morala biti sposobnost financiranja teh sistemov sorazmerna z njihovimi obveznostmi. Da bi zagotovili podobno visoko raven zaščite vlagateljev v vseh državah članicah, bi bilo treba financiranje sistemov jamstva za vloge uskladiti na visoki ravni, pri čemer bi za vse sisteme jamstva za vloge določili enotno predhodno ciljno raven finančnega kritja.
- (28) Vendar pa lahko v določenih okoliščinah kreditne institucije delujejo na zelo zgoščenem trgu, kjer je večina kreditnih institucij tako velikih in medsebojno povezanih, da jih verjetno ne bi bilo mogoče likvidirati po običajnem postopku zaradi insolventnosti, ne da bi bila pri tem ogrožena finančna stabilnost, in bi se zanje zato verjetneje uporabil običajen postopek reševanja. V takih okoliščinah bi se za sisteme lahko določila nižja ciljna raven.
- (29) Elektronskega denarja in sredstev, prejetih v zameno za elektronski denar, v skladu z Direktivo 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ne bi smeli obravnavati kot vloge in zato ne bi smeli biti zajeti s področjem uporabe te direktive.
- (30) Da bi se omejila zaščita vlog do take mere, ki bi zagotavljala pravno varnost in preglednost za vlagatelje, ter da se tveganja naložb ne bi prenesla na sisteme jamstva za vloge, bi bilo treba iz obsega kritja izključiti finančne instrumente, z izjemo obstoječih varčevalnih produktov, katerih obstoj je mogoče dokazati s potrdilom o vlogi, ki se glasi na določeno ime.
- (31) Nekateri vlagatelji ne bi smeli biti upravičeni do zaščite vlog, zlasti javni organi ali druge finančne institucije. Glede na manjše število teh vlagateljev v primerjavi z vsemi drugimi vlagatelji se zmanjša verjetnost, da bi v primeru propada kreditne institucije to vplivalo na finančno stabilnost. Poleg tega imajo organi veliko lažji dostop do posojil kot državljanji. Vendar pa bi morale države članice imeti možnost, da odločijo, da so vloge lokalnih organov, katerih letni proračun ne presega 500 000 EUR, vključene v kritje. Nefinančna podjetja bi načeloma morala biti krita, ne glede na njihovo velikost.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

- (32) Vlagatelji, katerih dejavnosti vključujejo pranje denarja v smislu člena 1(2) ali (3) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/60/ES ⁽¹⁾, bi morali biti izključeni iz izplačila iz sistema jamstva za vloge.
- (33) Stroški kreditnih institucij, ki sodelujejo v sistemu jamstva za vloge, niso primerljivi s stroški, ki bi nastali zaradi množičnega dvigovanja vlog ne le v kreditni instituciji v težavah, temveč tudi v zdravih institucijah, če bi se porušilo zaupanje vlagateljev v stabilnost bančnega sistema.
- (34) Treba je zagotoviti, da razpoložljiva finančna sredstva sistemov jamstva za vloge ustrezajo določeni ciljni ravni in da se lahko zbirajo tudi izredni prispevki. V vsakem primeru bi morali sistemi jamstva za vloge imeti urejene ustrezne alternativne finančne dogovore, s pomočjo katerih si lahko zagotovijo kratkoročno financiranje, potrebno za plačilo terjatev do njih. Treba bi bilo določiti, da lahko razpoložljiva finančna sredstva sistema jamstva za vloge vključujejo gotovino, vloge, plačilne obveznosti in sredstva z nizkim tveganjem, ki se lahko unovčijo v kratkem roku. Zneski prispevkov v sistem jamstva za vloge bi morali ustrezno upoštevati poslovni cikel, stabilnost sektorja, ki sprejema vloge, in obstoječe obveznosti sistema jamstva za vloge.
- (35) Sistemi jamstva za vloge bi morali vlagati v sredstva z nizkim tveganjem.
- (36) Prispevki v sisteme jamstva za vloge bi morali temeljiti na znesku kritih vlog in stopnji tveganja posamezne članice. S tem bi se odražali profili tveganj posameznih kreditnih institucij, vključno z njihovimi različnimi poslovnimi modeli. S tem bi se omogočil pošten izračun prispevkov in spodbujalo poslovanje po manj tveganem poslovnem modelu. Da bi prispevke prilagodili tržnim okoliščinam in profilom tveganj, bi sistemi jamstva za vloge morali imeti možnost, da uporabijo lastne metode na podlagi tveganja. Da bi upoštevali sektorje s posebej nizkim tveganjem, ki so urejeni z nacionalnim pravom, bi države članice morale imeti možnost, da določijo ustrezna zmanjšanja prispevkov, pri čemer bi spoštovale ciljno raven za vsak sistem jamstva za vloge. V vsakem primeru bi morali metode izračuna odobriti pristojni organi. Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (v nadaljnjem besedilu: EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, bi moral izdati smernice za določitev metod za izračun prispevkov.
- (37) Zaščita vlog je bistveni element za dokončno oblikovanje notranjega trga in nepogrešljivo dopolnilo sistema za nadzor kreditnih institucij zaradi solidarnosti, ki jo vzpostavi med vsemi institucijami na danem finančnem trgu v primeru insolventnosti katere koli med njimi. Zato bi morale države članice imeti možnost, da sistemom jamstva za vloge dovolijo prostovoljno medsebojno posojanje denarja.
- (38) Veljavno obdobje za izplačilo je v nasprotju s potrebo po ohranitvi zaupanja vlagatelja in ne ustreza potrebam vlagateljev. Zato bi bilo treba obdobje za izplačilo skrajšati na sedem delovnih dni.
- (39) Pogosto pa potrebni postopki za kratek rok izplačila še ne obstajajo. Države članice bi zato morale imeti možnost, da v prehodnem obdobju postopoma skrajšajo obdobje za izplačilo na sedem delovnih dni. Najdaljše obdobje za izplačilo, določeno v tej direktivi, sistemom jamstva za vloge ne bi smelo preprečevati, da izplačila vlagateljem izvršijo že prej. Da bi zagotovili, da se vlagatelji v prehodnem obdobju v primeru propada njihove kreditne institucije ne bodo znašli v finančnih težavah, bi se moral vlagateljem na zahtevo omogočiti dostop do ustreznega zneska njihovih kritih vlog za kritje življenjskih stroškov. Tak dostop bi moral biti mogoč le na podlagi podatkov, ki jih predloži kreditna institucija. Ker se življenjski stroški med državami članicami razlikujejo, bi morale ta znesek določiti države članice.
- (40) Obdobje, potrebno za izplačilo vlog, bi moralo upoštevati primere, ko imajo sistemi težave z določanjem zneska izplačila in pravic vlagatelja, zlasti če vloge izhajajo iz transakcij s stanovanjskimi nepremičninami ali iz nekaterih življenjskih dogodkov, če vlagatelj nima pravice neomejeno razpolagati z vloženi zneski na računu, če je vloga predmet pravnega spora ali nasprotujočih si zahtevkov do zneskov na računu, ali če za vlogo veljajo gospodarske sankcije, ki jih uvedejo nacionalne vlade ali mednarodna telesa.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (UL L 309, 25.11.2005, str. 15).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

- (41) Da bi zagotovili izplačilo, bi morali biti sistemi jamstva za vloge upravičeni, da prevzamejo pravice izplačanih vlagateljev zoper propadlo kreditno institucijo. Države članice bi morale imeti možnost, da omejijo čas, v katerem lahko vlagatelji, katerih vloge niso bile izplačane ali priznane v roku za izplačilo, zahtevajo izplačilo svojih vlog, da bi lahko sistemi jamstva za vloge uveljavljali prevzete pravice do datuma, ko morajo biti te pravice zavedene v postopku zaradi insolventnosti.
- (42) Sistem jamstva za vloge v državi članici, kjer je kreditna institucija odprla podružnice, bi moral vlagatelje obveščati ter jih izplačati v imenu sistema jamstva za vloge v državi članici, kjer je sama kreditna institucija pooblaščenca. Zaščitni ukrepi so potrebni zaradi zagotovitve, da sistem jamstva za vloge, ki izplača vlagatelje, od sistema jamstva za vloge matične države pred takim izplačilom prejme potrebna finančna sredstva in navodila. Da bi se ti postopki poenostavili, bi morali potencialno zadevni sistemi jamstva za vloge med seboj predhodno skleniti sporazume.
- (43) Informacija je bistveni element zaščite vlagatelja. Zato bi bilo treba vlagatelje obveščati o njihovem kritju ter o pristojnem sistemu jamstva za vloge preko njihovih izpiskov računa. Morebitne vlagatelje pa bi bilo treba obveščati o istih informacijah s standardiziranim informativnim listom, katerega prejetje bi morali potrditi. Vsebina takih obvestil bi morala biti enaka za vse vlagatelje. Neurejena uporaba navedb ravni kritja in obsega sistema jamstva za vloge pri oglaševanju bi lahko vplivala na stabilnost bančnega sistema ali na zaupanje vlagateljev. Zato bi bilo treba pri oglaševanju omembe sistemov jamstva za vloge omejiti na kratke stvarne izjave.
- (44) Za obdelavo osebnih podatkov v skladu s to direktivo se uporablja Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Sistemi jamstva za vloge in ustrezni organi bi morali s podatki, ki se nanašajo na posamezne vloge, ravnati izredno previdno in ohranjati visok standard varstva podatkov v skladu z navedeno direktivo.
- (45) Ta direktiva ne bi smela povzročiti odgovornosti držav članic ali njihovih pristojnih organov do vlagateljev, če so poskrbele za ustanovitev in uradno priznanje enega ali več sistemov, ki ščitijo vloge ali kreditne institucije same in zagotavljajo plačilo odškodnin ali zaščito vlagateljev pod pogoji iz te direktive.
- (46) Z Uredbo (EU) št. 1093/2010 je bilo na Evropski bančni organ prenesenih več nalog v zvezi z Direktivo 94/19/ES.
- (47) Ob upoštevanju nadzora držav članic nad sistemi jamstva za vloge bi moral EBA prispevati k izpolnitvi cilja olajševanja začetka in opravljanja dejavnosti za kreditne institucije, hkrati pa bi moral zagotavljati učinkovito zaščito vlagateljev in zmanjšati tveganje za davkoplačevalce. Ob upoštevanju zahteve po sodelovanju med EBA in imenovanimi organi, določenimi v tej direktivi, bi morale države članice Komisijo in EBA obveščati o tem, kateri je njihov imenovani organ.
- (48) Treba je uvesti smernice na področju finančnih storitev, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji in ustrezna zaščita vlagateljev po Uniji. Take smernice bi bilo treba izdati za opredelitev načina izračuna prispevkov na podlagi tveganja.
- (49) Za zagotovitev smotrnega in učinkovitega delovanja sistemov jamstva za vloge ter uravnoteženega upoštevanja njihovih položajev v različnih državah članicah bi moral imeti EBA pristojnost za reševanje sporov med njimi z zavezujočim učinkom.
- (50) Zaradi razlik v upravnih praksah v zvezi s sistemi jamstva za vloge v državah članicah bi države članice morale imeti možnost, da same določijo, kateri organ ugotavlja nerazpoložljivost vlog.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

- (51) Pristojni organi, imenovani organi, organi za reševanje, ustrezni upravni organi in sistemi jamstva za vloge bi morali medsebojno sodelovati in uresničevati svoja pooblastila v skladu s to direktivo. Sodelovati bi morali že v zgodnji fazi priprave in izvajanja ukrepov za reševanje, da bi določili znesek, do katerega mora v primeru uporabe finančnih sredstev sistem jamstva za vloge financirati reševanje kreditnih institucij.
- (52) Pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije bi bilo treba prenesti na Komisijo, da bi prilagodili raven kritja, kot je določena v tej direktivi, za vse vloge istega vlagatelja glede na inflacijo v Uniji na podlagi sprememb v indeksu cen življenjskih potrebščin. Zlasti je pomembno, da Komisija med pripravljanim delom opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti sočasno, pravočasno in ustrezno predložitev ustreznih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (53) V skladu s skupno politično izjavo držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih⁽¹⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v utemeljenih primerih uradnemu obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takih dokumentov v primeru te direktive upravičena.
- (54) Ker cilja te direktive, in sicer uskladitev pravil v zvezi z delovanjem sistemov jamstva za vloge, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (55) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo v primerjavi s predhodnima direktivama. Obveznost prenosa določb, ki so nespremenjene, izhaja iz predhodnih direktiv.
- (56) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv iz Priloge II v nacionalno pravo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila in postopke v zvezi z ustanovitvijo in delovanjem sistemov jamstva za vloge.
2. Ta direktiva se uporablja za:
 - (a) zakonsko predpisane sisteme jamstva za vloge;
 - (b) pogodbene sisteme jamstva za vloge, ki so uradno priznani kot sistemi jamstva za vloge v skladu s členom 4(2);
 - (c) institucionalne sheme za zaščito vlog, ki so uradno priznane kot sistemi jamstva za vloge v skladu s členom 4(2);
 - (d) kreditne institucije, pridružene sistemom in shemam iz točk (a), (b) ali (c) tega odstavka.

⁽¹⁾ Skupna politična izjava z dne 28. septembra 2011 o obrazložitvenih dokumentih (UL C 369, 17.12.2011, str. 14).

3. Brez poseganja v člen 16(5) in (7) ta direktiva ne velja za naslednje sisteme in sheme:
- (a) pogodbene sisteme, ki niso uradno priznani kot sistemi jamstva za vloge, vključno s sistemi, ki poleg ravni kritja iz člena 6(1) nudijo dodatno zaščito;
 - (b) institucionalne sheme za zaščito vlog, ki niso uradno priznane kot sistemi jamstva za vloge.

Države članice zagotovijo, da imajo sistemi in sheme iz točk (a) in (b) prvega pododstavka na voljo zadostna finančna sredstva ali ustrezne sheme financiranja, da lahko izpolnjujejo svoje obveznosti.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
- (1) „sistemi jamstva za vloge“ pomenijo sisteme in sheme iz točke (a), (b) ali (c) člena 1(2);
 - (2) „institucionalne sheme za zaščito vlog“ pomenijo institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (3) „vloga“ pomeni pozitivni saldo, ki je posledica sredstev, ostalih na računu, ali začasnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij, in jih mora kreditna institucija vrniti po veljavnih pravnih in pogodbenih pogojih, vključno z vezanim depozitom in hranilno vlogo, razen pozitivnega salda, kadar:
 - (a) se da njegov obstoj dokazati le s finančnim instrumentom, kot je opredeljen v točki 17 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, razen če gre za varčevalni produkt, katerega obstoj je mogoče dokazati s potrdilom o vlogi, ki se glasi na določeno ime, in ki obstaja v državi članici 2. julija 2014;
 - (b) njegova glavnica ni odplačljiva po nominalni vrednosti;
 - (c) njegova glavnica je odplačljiva samo s posebnim jamstvom ali sporazumom s strani kreditne institucije ali tretje osebe;
 - (4) „upravičene vloge“ pomenijo tiste vloge, ki niso izključene iz zaščite v skladu s členom 5;
 - (5) „krite vloge“ pomenijo del upravičenih vlog, ki ne presega ravni kritja, določenega v členu 6;
 - (6) „vlagatelj“ pomeni imetnika oziroma v primeru skupnega računa vsakega od imetnikov vloge;
 - (7) „skupni račun“ pomeni račun, odprt v imenu dveh ali več oseb ali do katerega imata pravico dve ali več oseb, ta pravica pa se lahko uveljavlja s podpisom ene ali več od teh oseb;

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

- (8) „nerazpoložljiva vloga“ pomeni vlogo, ki je na temelju veljavnih zakonskih in pogodbenih pogojev sicer zapadla v plačilo in jo mora kreditna institucija plačati, vendar še ni plačana iz enega od naslednjih dveh razlogov:
- (a) pristojni upravni organi so ugotovili, da po njihovem mnenju kreditna institucija zaradi vzrokov, ki so neposredno povezani z njenim finančnim položajem, za zdaj ni sposobna vrniti vloge in tudi ni pričakovati, da bi institucija to lahko storila; ali
 - (b) sodni organ je iz razlogov, neposredno povezanih s finančnim položajem kreditne institucije, sprejel odločitev, s katero so preklicane pravice vlagateljev, da pri tej instituciji zahtevajo izplačilo;
- (9) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kot je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (10) „podružnica“ pomeni poslovno enoto v državi članici, ki je pravno odvisen del kreditne institucije in neposredno izvaja vse ali nekatere posle, ki so del dejavnosti kreditnih institucij;
- (11) „ciljna raven“ pomeni znesek razpoložljivih finančnih sredstev, ki jih mora sistem jamstva za vloge zbrati v skladu s členom 10(2), izražen kot odstotek kritih vlog njegovih članic;
- (12) „razpoložljiva finančna sredstva“ pomenijo gotovino, vloge in sredstva z nizkim tveganjem, ki se lahko unovčijo v roku, ki ne presega roka iz člena 8(1), in plačilne obveznosti do zgornje meje iz člena 10(3);
- (13) „plačilne obveznosti“ pomenijo plačilne obveznosti kreditne institucije do sistema jamstva za vloge, ki so polno zavarovane, kadar zavarovanje:
- (a) sestavljajo sredstva z nizkim tveganjem;
 - (b) ni obremenjeno s pravicami tretjih oseb in lahko sistem jamstva za vloge z njim prosto razpolaga;
- (14) „sredstva z nizkim tveganjem“ pomenijo sredstva, ki spadajo v prvo ali drugo kategorijo iz tabele 1 v členu 336 Uredbe (EU) št. 575/2013, ali vsa sredstva, ki jih pristojni ali imenovani organ šteje za podobno varna in likvidna;
- (15) „matična država članica“ pomeni matično državo članico, kot je opredeljena v točki 43 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (16) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico gostiteljico, kot je opredeljena v točki 44 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (17) „pristojni organ“ pomeni nacionalni pristojni organ, kot je opredeljen v točki 40 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (18) „imenovani organ“ pomeni telo, ki upravlja sistem jamstva za vloge v skladu s to direktivo, ali kadar sistem jamstva za vloge upravlja zasebni subjekt, javni organ, ki ga zadevna država članica določi za nadzor tega sistema v skladu s to direktivo.
2. Kjer se ta direktiva sklicuje na Uredbo (EU) št. 1093/2010, se za namene navedene uredbe telo, ki upravlja sistem jamstva za vloge, ali kadar delovanje sistema jamstva za vloge upravlja zasebni subjekt, javni organ, ki nadzira ta sistem, šteje za pristojni organ, kot je opredeljen v členu 4(2) navedene uredbe.

3. Delnice stanovanjskih hipotekarnih družb iz Irske ali Združenega kraljestva, razen kapitalskih iz točke (b) člena 5(1) te direktive, se obravnavajo kot vloge.

Člen 3

Pristojni upravni organi

1. Vsaka država članica opredeli svoj pristojni upravni organ za namene točke (8)(a) člena 2(1).
2. Pristojni organi, imenovani organi, organi za reševanje in pristojni upravni organi medsebojno sodelujejo in izvršujejo svoja pooblastila v skladu s to direktivo.

Pristojni upravni organ sprejme ugotovitev iz točke (8)(a) člena 2(1) čim prej in najpozneje pet delovnih dni po tem, ko je prvič ugotovil, da kreditna institucija ni vrnila zapadlih in vračljivih vlog.

Člen 4

Uradno priznanje, članstvo in nadzor

1. Vsaka država članica na svojem ozemlju zagotovi ustanovitev in uradno priznanje enega ali več sistemov jamstva za vloge.

To ne izključuje združitve sistemov jamstva za vloge iz različnih držav članic ali ustanovitve čezmejnih sistemov jamstva za vloge. Odobritev takih čezmejnih ali združenih sistemov jamstva za vloge se pridobi od države članice, v kateri so zadevni sistemi jamstva za vloge ustanovljeni.

2. Pogodbeni sistem iz točke (b) člena 1(2) te direktive je lahko uradno priznan kot sistem jamstva za vloge, če je skladen s to direktivo.

Institucionalna shema za zaščito vlog je lahko uradno priznana kot sistem jamstva za vloge, če izpolnjuje merila iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013 in je skladna s to direktivo.

3. Kreditna institucija, ki je pooblaščen v državi članici na podlagi člena 8 Direktive 2013/36/EU, ne sprejema vlog, razen če je članica sistema, uradno priznanega v njeni matični državi članici na podlagi odstavka 1 tega člena.

4. Če kreditna institucija ne izpolnjuje svojih obveznosti članice sistema jamstva za vloge, so o tem nemudoma obveščeni pristojni organi, ki v sodelovanju s sistemom jamstva za vloge takoj storijo vse potrebno, vključno po potrebi z izrekom kazni, da bi zagotovili, da kreditna institucija izpolnjuje svoje obveznosti.

5. Če kreditna institucija kljub ukrepom iz odstavka 4 ne izpolnjuje svojih obveznosti, lahko sistem jamstva za vloge, če nacionalno pravo to dopušča in z izrecnim dovoljenjem pristojnih organov, kreditno institucijo obvesti o svoji nameri, da ji z odpovednim rokom najmanj en mesec odpove članstvo v sistemu jamstva za vloge. S sistemom jamstva za vloge so še naprej v celoti zaščitene vloge, ki so bile položene pred iztekom tega odpovednega roka. Če kreditna institucija ob preteku odpovednega roka svojih obveznosti ne izpolni, sistem jamstva za vloge kreditno institucijo izključuje.

6. Vloge, ki jih ima kreditna institucija na datum njene izključitve iz članstva v sistemu jamstva za vloge, so še naprej zaščitene s sistemom jamstva za vloge.

7. Imenovani organi redno nadzorujejo skladnost sistemov jamstva za vloge iz člena 1 s to direktivo.

Čezmejne sisteme jamstva za vloge nadzorujejo predstavniki imenovanih organov držav članic, v katerih so pooblaščen pridružene kreditne institucije.

8. Države članice zagotovijo, da sistem jamstva za vloge kadar koli in na njegovo zahtevo prejme od vseh svojih članic vse podatke, ki so potrebni za pripravo izplačila vlagateljem, vključno z oznakami iz člena 5(4).

9. Sistemi jamstva za vloge zagotovijo zaupnost in varstvo podatkov o računih vlagateljev. Obdelava takih podatkov se izvaja v skladu z Direktivo 95/46/ES.

10. Države članice zagotovijo, da sistemi jamstva za vloge s stresnimi testi preverjajo svoje mehanizme delovanja in da se jih čim prej obvesti, če pristojni organi v kreditni instituciji opazijo težave, ki bi lahko povzročile intervencijo sistema jamstva za vloge.

Taka preverjanja se opravijo najmanj vsaka tri leta in pogosteje, če je to ustrezno. Prvo preverjanje se opravi najpozneje do 3. julija 2017.

EBA na podlagi rezultatov stresnih testov najmanj vsakih pet let opravi medsebojne strokovne preglede v skladu s členom 30 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in tako preveri odpornost sistemov jamstva za vloge. Sistemi jamstva za vloge so pri izmenjavanju podatkov z EBA zavezani k poklicni skrivnosti v skladu s členom 70 navedene uredbe.

11. Sistemi jamstva za vloge podatke, potrebne za opravljanje preverjanj svojih mehanizmov delovanja s stresnimi testi, uporabijo le za opravljanje teh preverjanj in podatkov ne hranijo dlje, kot je potrebno za ta namen.

12. Države članice zagotovijo, da imajo sistemi jamstva za vloge vzpostavljene prakse dobrega in preglednega upravljanja. Sistemi jamstva za vloge pripravijo letno poročilo o svojih dejavnostih.

Člen 5

Upravičenost vlog

1. Naslednje vloge so izključene iz kakršnega koli izplačila iz sistema jamstva za vloge:

(a) ob upoštevanju člena 7(3) te direktive vloge drugih kreditnih institucij v svojem imenu in za svoj račun;

(b) kapital, kot je opredeljen v točki 118 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) vloge, ki izhajajo iz transakcij, v zvezi s katerimi je bila izrečena kazenska obsodba zaradi pranja denarja, kot je opredeljeno v členu 1(2) Direktive 2005/60/ES;

(d) vloge finančnih institucij, kot so opredeljene v točki 26 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(e) vloge investicijskih podjetij, kot so opredeljena v točki 1 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES;

(f) vloge, katerih lastnik ni bil nikoli identificiran v skladu s členom 9(1) Direktive 2005/60/ES, ko so te postale nerazpoložljive;

- (g) vloge zavarovalnic in pozavarovalnic iz člena 13(1) do (6) Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (h) vloge kolektivnih naložbenih podjetij;
- (i) vloge pokojninskih in rentnih skladov;
- (j) vloge javnih organov;
- (k) dolžniški vrednostni papirji kreditne institucije ter obveznosti iz lastnih akceptov in menic.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko države članice zagotovijo, da so do ravni kritja, določene v členu 6(1), vključene naslednje vloge:

- (a) vloge malih in srednjih podjetij v zasebnih pokojninskih sistemih ali sistemih poklicnega pokojninskega zavarovanja;
- (b) vloge v lokalnih organih, katerih letni proračun ne presega 500 000 EUR.

3. Države članice lahko določijo, da so vloge, ki se lahko v skladu z nacionalnim pravom sprostijo le za poplačilo posojila za zasebne nepremičnine pri kreditni instituciji ali drugi instituciji, v kateri so vloge, izključene iz izplačila iz sistema jamstva za vloge.

4. Države članice zagotovijo, da kreditne institucije označijo upravičene vloge na tak način, ki omogoča takojšnjo identifikacijo takih vlog.

Člen 6

Raven kritja

1. Države članice zagotovijo, da je v primeru nerazpoložljivosti vlog raven kritja celotnih vlog istega vlagatelja 100 000 EUR.

2. Poleg odstavka 1 države članice zagotovijo, da so za najmanj tri mesece in največ 12 mesecev po dobropisu zneska ali po tem, ko postanejo takšne vloge zakonito prenosljive, naslednje vloge krite nad 100 000 EUR:

- (a) vloge, ki izhajajo iz nepremičninskih transakcij v zvezi z zasebnimi stanovanjskimi nepremičninami;
- (b) vloge, ki so namenjene socialnim vidikom, določenim v nacionalnem pravu, in so povezane s posebnimi dogodki v življenju vlagatelja, kot so poroka, razveza, upokojitev, odpoved, odpuščanje, invalidnost ali smrt;
- (c) vloge, namenjene vidikom, določenim v nacionalnem pravu, ki izhajajo iz nekaterih oblik zavarovalnine ali nadomestila za poškodbe pri kaznivih dejanjih ali krivičnih obsodbah.

3. Odstavka 1 in 2 državam članicam ne preprečujeta ohranitve ali uvedbe sistemov, ki ščitijo proizvode v zvezi s starostjo in pokojnine, če ti sistemi poleg zaščite vlog ponujajo tudi razumljivo zaščito za vse produkte in situacije, ki pridejo v poštev v zvezi z njimi.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

4. Države članice zagotovijo, da se izplačila izvršijo na enega od naslednjih načinov:

- (a) v valuti države članice, v kateri je lociran sistem jamstva za vloge;
- (b) v valuti države članice, v kateri ima imetnik računa običajno prebivališče;
- (c) v eurih;
- (d) v valuti računa;
- (e) v valuti države članice, v kateri je lociran račun.

Vlagatelji so obveščeni o valuti izplačila.

Če je bil račun voden v drugi valuti, kot je valuta izplačila, se uporabi menjalni tečaj na datum, ko pristojni upravni organ sprejme ugotovitev iz točke (8)(a) člena 2(1) ali ko sodni organ sprejme odločitev iz točke (8)(b) člena 2(1).

5. Države članice, ki znesek iz odstavka 1 preračunavajo v svoje nacionalne valute, na začetku pri preračunavanju uporabijo menjalni tečaj, veljaven na 3. julija 2015.

Države članice lahko zneske po valutni pretvorbi zaokrožijo, pri čemer pa tako zaokrožanje ne sme preseči 5 000 EUR.

Države članice brez poseganja v drugi pododstavek vsakih pet let ravni kritja, pretvorjene v drugo valuto, prilagodijo znesku iz odstavka 1 tega člena. Države članice zaradi nepredvidenih dogodkov, kot je nihanje tečajev, po posvetovanju s Komisijo ravni kritja prilagodijo že prej.

6. Komisija redno in najmanj vsakih pet let preverja znesek iz odstavka 1. Po potrebi predloži Evropskemu parlamentu in Svetu predlog direktive za prilagoditev zneska iz odstavka 1, ob upoštevanju predvsem razvoja bančnega sektorja ter gospodarskega in denarnega položaja Unije. Prvo preverjanje se ne opravi prej kot 3. julija 2020, razen če je zaradi nepredvidenih dogodkov potreben zgodnejši pregled.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 18 sprejme delegirane akte za prilagajanje zneska iz odstavka 6 vsaj vsakih pet let, v skladu z inflacijo v Uniji na podlagi sprememb v harmoniziranem indeksu cen življenjskih potrebščin, ki ga objavi Komisija po prejšnji prilagoditvi.

Člen 7

Določitev izplačljivega zneska

1. Zgornja meja iz člena 6(1) se uporablja za vse skupne vloge pri isti kreditni instituciji, ne glede na njihovo število, valuto in lokacijo v Uniji.
2. Pri izračunu zgornje meje po členu 6(1) se upoštevajo deleži vseh vlagateljev skupnega računa.

Če ni posebnih določb, dobijo vlagatelji enake dele vložene zneska.

Države članice lahko določijo, da se vloge na računu, s katerim lahko kot člani poslovnega partnerstva, združenja ali podobne skupine brez pravne osebnosti razpolagata dve osebi ali več, pri izračunu zgornjih mej po členu 6(1) lahko združijo in obravnavajo kot vloge enega samega vlagatelja.

3. Če vlagatelj nima pravice neomejeno razpolagati z vloženimi zneski na računu, se zavaruje oseba z neomejeno pravico razpolaganja, če je ta oseba poznana ali je njeno istovetnost mogoče ugotoviti, preden pristojni upravni organ sprejme ugotovitev iz točke (8)(a) člena 2(1) ali sodni organ sprejme odločitev iz točke (8)(b) člena 2(1). Kadar ima več oseb neomejeno pravico razpolaganja, se pri izračunu zgornje meje iz člena 6(1) upošteva delež, ki pripada vsakemu od njih na podlagi predpisov, ki veljajo za upravljanje vlog.

4. Referenčni datum za izračun izplačljivega zneska je datum, ko pristojni upravni organ sprejme ugotovitev iz točke (8)(a) člena 2(1) ali ko sodni organ sprejme odločitev iz točke (8)(b) člena 2(1). Obveznosti vlagatelja do kreditne institucije se ne upoštevajo pri izračunu izplačljivega zneska.

5. Države članice lahko odločijo, da se obveznosti vlagatelja do kreditne institucije upoštevajo pri izračunu izplačljivega zneska, če so zapadle na dan ali pred dnem, ko pristojni organ sprejme ugotovitev iz točke (8)(a) člena 2(1) ali ko sodni organ sprejme odločitev iz točke (8)(b) člena 2(1), kolikor je poravnava mogoča na podlagi zakonskih in pogodbenih določb, ki urejajo pogodbo med kreditno institucijo in vlagateljem.

Kreditna institucija pred sklenitvijo pogodbe vlagatelje obvesti, da so njihove obveznosti do kreditne institucije upoštevane pri izračunu izplačljivega zneska.

6. Države članice zagotovijo, da lahko sistemi jamstva za vloge od kreditnih institucij kadar koli zahtevajo, da jih obvestijo o skupnem znesku upravičenih vlog posameznega vlagatelja.

7. Obresti na vloge, pridobljene do datuma, ko je pristojni upravni organ sprejel ugotovitev iz točke (8)(a) člena 2(1) ali ko je sodni organ sprejel odločitev iz točke (8)(b) člena 2(1), vendar še niso bile knjižene v dobro, se povrnejo iz sistema jamstva za vloge. Ne preseže se omejitev iz člena 6(1).

8. Države članice lahko odločijo, da se nekatere kategorije vlog, ki imajo v skladu z nacionalnim pravom socialni namen in za katere jamči tretja oseba v skladu s pravili o državni pomoči, ne upoštevajo pri seštevanju vlog istega vlagatelja pri isti kreditni instituciji, kot je navedeno v odstavku 1. V takšnih primerih je jamstvo tretje osebe omejeno na raven kritja, kot je določena v členu 6(1).

9. Kadar nacionalno pravo kreditnim institucijam dopušča, da delujejo pod drugačnimi blagovnimi znamkami, kot so opredeljene v členu 2 Direktive 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, države članice zagotovijo, da so vlagatelji jasno obveščeni o tem, da kreditna institucija deluje pod drugačnimi blagovnimi znamkami in da se raven kritja, določena v členu 6(1), (2) in (3) te direktive uporablja za skupne vloge, ki jih ima vlagatelj pri kreditni instituciji. Te informacije so vključene v informacije za vlagatelja iz člena 16 te direktive in iz Priloge I k tej direktivi.

Člen 8

Izplačilo

1. Sistemi jamstva za vloge zagotavljajo, da je izplačljivi znesek na voljo v sedmih delovnih dneh od datuma, ko pristojni upravni organ sprejme ugotovitev iz točke (8)(a) člena 2(1) ali ko sodni organ sprejme odločitev iz točke (8)(b) člena 2(1).

⁽¹⁾ Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, 8.11.2008, str. 25).

2. Vendar pa lahko države članice v prehodnem obdobju do 31. decembra 2023 določijo naslednja obdobja za izplačilo:

- (a) do 31. decembra 2018, do 20 delovnih dni;
- (b) od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2020, do 15 delovnih dni;
- (c) od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2023, do 10 delovnih dni.

3. Države članice lahko sklenejo, da za vloge iz člena 7(3) velja daljše obdobje za izplačilo, ki pa ne preseže treh mesecev od datuma, ko pristojni upravni organ sprejme ugotovitev iz točke (8)(a) člena 2(1) ali ko sodni organ sprejme odločitev iz točke (8)(b) člena 2(1).

4. Če sistemi jamstva za vloge v prehodnem obdobju do 31. decembra 2023 ne morejo zagotoviti, da je izplačljiv znesek na voljo v sedmih delovnih dneh, morajo zagotoviti, da imajo vlagatelji v petih delovnih dneh po vložitvi zahtevka za izplačilo dostop do ustreznega zneska svojih kritih vlog, s katerim lahko krijejo življenjske stroške.

Sistemi jamstva za vloge odobrijo dostop do ustreznega zneska iz prvega pododstavka na podlagi podatkov, ki jih predloži sistem jamstva za vloge ali kreditna institucija.

Ustrezni znesek iz prvega pododstavka se odšteje od izplačljivega zneska iz člena 7.

5. Izplačilo iz odstavkov 1 in 4 se lahko odloži, kjer:

- (a) ni jasno, ali ima oseba pravico do izplačila ali pa je vloga predmet pravnega spora;
- (b) za vlogo veljajo omejevalni ukrepi, ki so jih uvedle nacionalne vlade ali mednarodni organi;
- (c) z odstopanjem od odstavka 9 tega člena v zadnjih 24 mesecih ni bilo transakcije, povezane z vlogo (račun v mirovanju);
- (d) se znesek za izplačilo obravnava kot del začasno visokega salda, kot je določeno v členu 6(2), ali
- (e) mora znesek za izplačilo izplačati sistem jamstva za vloge države članice gostiteljice v skladu s členom 14(2).

6. Izplačljivi znesek je na voljo, ne da bi bilo treba vložiti zahtevek pri sistemu jamstva za vloge. Kreditna institucija v ta namen posreduje potrebne informacije o vlogah in vlagateljih, takoj ko to zahteva sistem jamstva za vloge.

7. Kakršna koli korespondenca med sistemom jamstva za vloge in vlagateljem se sestavi v:

- (a) uradnem jeziku institucij Unije, ki ga kreditna institucija, pri kateri je krita vloga, uporablja v dopisih vlagatelju, ali
- (b) v uradnem jeziku oziroma uradnih jezikih države članice, v kateri je zajamčena vloga.

Če kreditna institucija posluje neposredno v drugi državi članici, ne da bi tam imela odprte podružnice, se informacije zagotovijo v jeziku, ki ga je izbral vlagatelj, ko je odprl račun.

8. Kadar je vlagatelj ali druga oseba s pravico udeležbe ali razpolaganja z zneskom na računu obdolžena kaznivega dejanja, ki izhaja iz ali je povezano s pranjem denarja, kot je opredeljeno v členu 1(2) Direktive 2005/60/ES, se lahko do izreka sodbe sodišča, ne glede na časovno omejitev iz odstavka 1 tega člena, iz sistema jamstva za vloge začasno ustavijo vsa plačila, povezana z zadevnim vlagateljem.

9. Izplačilo se ne izvede, če v zadnjih 24 mesecih ni bilo transakcije, povezane z vlogo, in je vrednost vloge nižja kot upravni stroški, ki bi jih sistemu jamstva za vloge povzročilo takšno izplačilo.

Člen 9

Terjatve do sistemov jamstva za vloge

1. Države članice zagotovijo, da imajo vlagatelji glede svojih pravic do odškodnine možnost vložitve pravnih sredstev proti sistemu jamstva za vloge.

2. Brez poseganja v pravice na podlagi nacionalnega prava ima sistem jamstva za vloge, ki opravlja plačila na podlagi jamstva za vloge v nacionalnem okviru, pravico, da pri postopku likvidacije ali reorganizacije poseže v pravice vlagateljev do višine njihovih plačil vlagateljem. Če sistem jamstva za vloge opravlja plačila v okviru postopkov reševanja, vključno z uporabo instrumentov za reševanje ali izvajanjem pooblastil za reševanje v skladu s členom 11, sistem jamstva za vloge zahtevke uveljavlja pri zadevni kreditni instituciji v višini njegovih plačil. Navedene zahtevke se obravnava enako kot krite vloge v skladu z nacionalnim pravom o običajnih postopkih zaradi insolventnosti, kot so opredeljeni v Direktivi 2014/59/EU.

3. Države članice lahko omejijo čas, v katerem lahko vlagatelji, katerih vloge niso bile izplačane ali priznane s strani sistema jamstva za vloge v rokih, določenih v členu 8(1) in (3), zahtevajo izplačilo svojih vlog.

Člen 10

Financiranje sistemov jamstva za vloge

1. Države članice zagotovijo, da imajo sistemi jamstva za vloge vzpostavljene ustrezne sisteme za določanje svojih potencialnih obveznosti. Razpoložljiva finančna sredstva sistemov jamstva za vloge so sorazmerna s temi obveznostmi.

Sistemi jamstva za vloge pridobijo razpoložljiva finančna sredstva s prispevki svojih članic, ki se plačajo vsaj enkrat letno. To ne prepreči dodatnega financiranja iz drugih virov.

2. Države članice zagotovijo, da do 3. julija 2024 razpoložljiva finančna sredstva sistema jamstva za vloge dosežejo vsaj ciljno raven 0,8 % zneska kritih vlog njegovih članic.

Če zmogljivost financiranja ne dosega ciljne ravni, se nadaljuje plačilo prispevkov, vsaj dokler ni ponovno dosežena ciljna raven.

Če se razpoložljiva finančna sredstva zmanjšajo na manj kot dve tretjini ciljne ravni, potem ko je ciljna raven prvič dosežena, se določi redni prispevek v višini, ki omogoča, da se v šestih letih doseže ciljna raven.

Redni prispevek ustrezno upošteva fazo poslovnega cikla in morebitni vpliv procikličnih prispevkov na določanje letnih prispevkov v okviru tega člena.

Države članice lahko začetno obdobje iz prvega pododstavka podaljšajo za največ štiri leta, če skupna izplačila sistema jamstva za vloge presežejo 0,8 % kritih vlog.

3. Razpoložljiva finančna sredstva, ki se upoštevajo, da bi se dosegla ciljna raven, lahko zajemajo plačilne obveznosti. Skupni delež plačilnih obveznosti ne presega 30 % skupnega zneska razpoložljivih finančnih sredstev, zbranih v skladu s tem členom.

Da bi zagotovili dosledno uporabo te direktive, EBA izda smernice o plačilnih obveznostih.

4. Država članica lahko ne glede na odstavek 1 tega člena zaradi izpolnjevanja svojih obveznosti iz navedenega odstavka zbere razpoložljiva finančna sredstva z obveznimi prispevki, ki jih kreditne institucije plačajo v obstoječe sisteme obveznih prispevkov, ki jih država članica uvede na svojem ozemlju in so namenjeni kritju stroškov, povezanih s sistemskim tveganjem, propadom in reševanjem institucij.

Sistemi jamstva za vloge so upravičeni do zneska v višini zneska takšnih prispevkov do ciljne ravni iz odstavka 2 tega člena, ki ga da država članica na zahtevo takoj na voljo navedenim sistemom jamstva za vloge izključno za namene, določene v členu 11.

Sistemi jamstva za vloge so do tega zneska upravičeni le, če po mnenju pristojnega organa ne morejo zbrati izrednih prispevkov svojih članic. Sistemi jamstva za vloge morajo ta znesek odplačati iz prispevkov svojih članic v skladu s členom 10(1) in (2).

5. Prispevki v sheme za financiranje reševanja iz naslova VII Direktive 2014/59/EU, vključno z razpoložljivimi finančnimi sredstvi, ki jih je treba upoštevati, da bi se dosegla ciljna raven za financiranje reševanja v skladu s členom 102(1) Direktive 2014/59/EU, se ne štejejo k ciljni ravni.

6. Države članice lahko z odstopanjem od odstavka 2, kjer je ustrezno utemeljeno in s privoljenjem Komisije, odobrijo najnižjo ciljno raven, ki je nižja od ciljne ravni, določene v odstavku 2, če to ustrezno utemeljijo in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) znižanje temelji na predpostavki, da se za ukrepe, namenjene zaščiti kritih vlagateljev, razen tistih, kot je določeno v členu 11(2) in (6), verjetno ne bo uporabil velik delež razpoložljivih finančnih sredstev, ter
- (b) bančni sektor, v katerem delujejo kreditne institucije, ki so pridružene sistemu jamstva za vloge, je visoko koncentriran z veliko količino sredstev, ki jih ima majhno število kreditnih institucij ali bančnih skupin, nad katerimi se izvaja nadzor na konsolidirani podlagi in za katere bodo glede na njihovo velikost v primeru propada verjetno potrebni postopki reševanja.

Navedena znižana raven ni nižja od 0,5 % kritih vlog.

7. Razpoložljiva finančna sredstva sistemov jamstva za vloge se nahajajo v dovolj raznovrstnih naložbah z nizko stopnjo tveganja.

8. Če razpoložljiva finančna sredstva sistema jamstva za vloge ne zadoščajo za izplačilo vlagateljem, ko vloge prenehajo biti razpoložljive, njegove članice plačajo izredne prispevke, ki ne presegajo 0,5 % njihovih kritih vlog na koledarsko leto. Sistem jamstva za vloge lahko v izrednih okoliščinah in ob soglasju pristojnega organa zahteva višje prispevke.

Pristojni organ lahko v celoti ali deloma odloži plačilo kreditne institucije izrednih naknadnih prispevkov v sisteme jamstva za vloge, če bi plačilo teh prispevkov ogrozilo likvidnost ali solventnost kreditne institucije. Takšna odložitev se ne odobri za obdobje, ki je daljše od šestih mesecev, vendar se lahko na zahtevo kreditne institucije obnovi. Prispevki, odloženi na podlagi tega odstavka, se plačajo, ko tako plačilo ne ogroža več likvidnosti ali solventnosti kreditne institucije.

9. Države članice zagotovijo, da imajo sistemi jamstva za vloge urejene ustrezne alternativne načine financiranja, s pomočjo katerih lahko pridobijo kratkoročna sredstva, potrebna za plačilo terjatev do navedenega sistema.

10. Države članice do 31. marca vsako leto obvestijo EBA o znesku kritih vlog v posamezni državi članici ter o znesku razpoložljivih finančnih sredstev njihovih sistemov jamstva za vloge dne 31. decembra predhodnega leta.

Člen 11

Uporaba sredstev

1. Finančna sredstva iz člena 10 se uporabijo predvsem za izplačilo vlagateljem v skladu s to direktivo.
2. Finančna sredstva iz sistema jamstva za vloge se uporabijo za financiranje reševanja kreditnih institucij v skladu s členom 109 Direktive 2014/59/EU. Organ za reševanje po posvetovanju s sistemom jamstva za vloge odloči o znesku, ki ga mora zagotoviti sistem jamstva za vloge.
3. Države članice lahko sistemu jamstva za vloge dovolijo uporabo razpoložljivih finančnih sredstev za alternativne ukrepe, da bi preprečili propad kreditne institucije, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) organ za reševanje ni sprejel nobenega ukrepa za reševanje iz člena 32 Direktive 2014/59/EU;
 - (b) sistem jamstva za vloge ima vzpostavljene ustrezne sisteme in postopke za izbiro in izvajanje alternativnih ukrepov ter spremljanje s tem povezanih tveganj;
 - (c) stroški ukrepov ne presegajo stroškov, potrebnih za izpolnitev zakonskega ali pogodbenega mandata sistema jamstva za vloge;
 - (d) uporaba alternativnih ukrepov, ki jih zagotavlja sistem jamstva za vloge, je povezana z zahtevami do kreditne institucije, ki potrebuje podporo; te zahteve vključujejo vsaj strožji nadzor nad tveganji, sistem jamstva za vloge pa ima večje pravice preverjanja;
 - (e) uporaba alternativnih ukrepov, ki jih zagotavlja sistem jamstva za vloge, je povezana z obveznostmi kreditne institucije, ki potrebuje podporo, da se zagotovi dostop do kritih vlog;
 - (f) sposobnost pridruženih kreditnih institucij, da plačajo izredne prispevke v skladu z odstavkom 5 tega člena, se potrdi z oceno pristojnega organa.

Sistem jamstva za vloge se z organom za reševanje in pristojnim organom posvetuje o ukrepih in zahtevah do kreditne institucije.

4. Alternativni ukrepi iz odstavka 3 tega člena se ne uporabljajo, če pristojni organ po posvetovanju z organom za reševanje meni, da so izpolnjeni pogoji za ukrep za reševanje na podlagi člena 27(1) Direktive 2014/59/EU.

5. Če se razpoložljiva finančna sredstva uporabijo v skladu z odstavkom 3 tega člena, pridružene kreditne institucije sistemu jamstva za vloge nemudoma zagotovijo sredstva, ki se uporabijo za alternativne ukrepe, po potrebi v obliki izrednih prispevkov, kadar:

- (a) je treba vlagateljem vrniti vloge, razpoložljiva finančna sredstva sistema jamstva za vloge pa znašajo manj kot dve tretjini ciljne ravni;

(b) se znesek razpoložljivih finančnih sredstev zniža pod 25 % ciljne ravni.

6. Države članice lahko sklenejo, da se z razpoložljivimi finančnimi sredstvi lahko financirajo tudi ukrepi za ohranitev dostopa vlagateljev do kritih vlog, vključno s prenosom sredstev in obveznosti ter prenosom vlog v okviru nacionalnih postopkov zaradi insolventnosti, če stroški, ki jih ima sistem jamstva za vloge, ne presegajo neto zneska nadomestil kritim vlagateljem v zadevni kreditni instituciji.

Člen 12

Najemanje posojil med sistemi jamstva za vloge

1. Države članice lahko sistemu jamstva za vloge dovolijo, da prostovoljno odobri posojila drugim sistemom jamstva za vloge v Uniji, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) sistem jamstva za vloge, ki najema posojilo, ne more izpolniti obveznosti iz člena 9(1) zaradi pomanjkanja razpoložljivih finančnih sredstev iz člena 10;
- (b) sistem jamstva za vloge, ki najema posojilo, je uporabil izredne prispevke iz člena 10(7);
- (c) sistem jamstva za vloge, ki najema posojilo, se pravno zavezuje, da se bodo izposojena sredstva uporabila za plačilo terjatev v skladu s členom 9(1);
- (d) za sistem jamstva za vloge, ki najema posojilo, trenutno ne velja obveznost, da je treba odplačati posojilo drugim sistemom jamstva za vloge v skladu s tem členom;
- (e) sistem jamstva za vloge, ki najema posojilo, navede znesek zahtevanega denarja;
- (f) celotni znesek posojila ne presega 0,5 % kritih vlog sistema jamstva za vloge, ki najema posojilo;
- (g) sistem jamstva za vloge, ki najema posojilo, takoj obvesti EBA o razlogih, zakaj so pogoji iz tega odstavka izpolnjeni, in o znesku zahtevanega denarja.

2. Za posojilo veljajo naslednji pogoji:

- (a) sistem jamstva za vloge, ki najema posojilo, ga vrne najpozneje v petih letih. Posojilo lahko vrača v letnih obrokih. Obresti se plačajo šele ob odplačilu;
- (b) obrestna mera mora biti določena vsaj na ravni, ki je enaka mejni stopnji pri dajanju posojil Evropske centralne banke v obdobju trajanja posojila;
- (c) sistem jamstva za vloge, ki daje posojilo, mora EBA sporočiti začetno obrestno mero in dobo odplačila posojila.

3. Države članice zagotovijo, da prispevki, ki jih zaračuna sistem jamstva za vloge, ki najema posojilo, zadoščajo za povračilo izposojenega zneska in za čimprejšnjo ponovno vzpostavitev ciljne ravni.

Člen 13

Izračun prispevkov v sisteme jamstva za vloge

1. Prispevki v sisteme jamstva za vloge iz člena 10 temeljijo na znesku kritih vlog in stopnji tveganja posamezne članice.

Države članice lahko določijo nižje prispevke za sektorje z nizkim tveganjem, ki jih ureja nacionalno pravo.

Države članice lahko odločijo, da članice institucionalne sheme za zaščito vlog plačajo nižje prispevke v sisteme jamstva za vloge.

Države članice lahko dovolijo, da za centralni organ in vse kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom iz člena 10(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, velja teža tveganja, določena za centralni organ in njegove povezane institucije na konsolidirani podlagi.

Države članice lahko odločijo, da kreditne institucije plačajo minimalni prispevek ne glede na znesek njihovih kritih vlog.

2. Sistemi jamstva za vloge lahko uporabijo svoje metode na podlagi tveganja za določitev in izračun prispevkov svojih članic na podlagi tveganja. Izračun prispevkov je sorazmeren s tveganjem članic in ustrezno upošteva profile tveganj različnih poslovnih modelov. Navedene metode lahko upoštevajo tudi aktivno stran bilance ter kazalnike tveganja, kot so kapitalska ustreznost, kakovost aktive in likvidnost.

Vsako metodo odobri pristojni organ v sodelovanju z imenovanim organom. EBA se obvesti o odobrenih metodah.

3. Da bi zagotovili dosledno uporabo te direktive, EBA najpozneje do 3. julija 2015 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 za določitev metod za izračun prispevkov v sisteme jamstva za vloge v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena.

Zlasti vključi formulo za izračun, posebne kazalnike, kategorije tveganja za članice, prage za teže tveganj, pripisane posameznim kategorijam tveganj, in druge potrebne elemente.

EBA do 3. julija 2017 in nato najmanj vsakih pet let pregleda smernice glede metod na podlagi tveganja ali alternativnih lastnih metod na podlagi tveganja, ki jih uporabljajo sistemi jamstva za vloge.

Člen 14

Sodelovanje znotraj Unije

1. Sistemi jamstva za vloge ščitijo vlagatelje pri podružnicah, ki jih včlanjene kreditne institucije ustanovijo v drugih državah članicah.

2. Vlagatelji pri podružnicah, ki jih ustanovijo kreditne institucije v drugi državi članici, dobijo izplačilo iz sistema jamstva za vloge v državi članici gostiteljici v imenu sistema jamstva za vloge v matični državi članici. Sistem jamstva za vloge države članice gostiteljice izvršuje izplačila v skladu z navodili sistema jamstva za vloge matične države članice. Sistem jamstva za vloge države članice gostiteljice ni odgovoren za dejanja, ki so opravljena v skladu z navodili sistema jamstva za vloge matične države članice. Sistem jamstva za vloge matične države članice zagotovi potrebna sredstva pred izplačilom in sistemu jamstva za vloge države članice gostiteljice povrne nastale stroške.

Sistem jamstva za vloge države članice gostiteljice tudi obvešča zadevne vlagatelje v imenu sistema jamstva za vloge matične države članice in ima pravico prejemati korespondenco od teh vlagateljev v imenu sistema jamstva za vloge matične države članice.

3. Če kreditna institucija preneha biti članica sistema jamstva za vloge in se pridruži drugemu sistemu jamstva za vloge, se prispevki, plačani v 12 mesecih pred prenehanjem članstva, z izjemo izrednih prispevkov na podlagi člena 10(8), prenesejo na drug sistem jamstva za vloge. To se ne uporablja, če je bila kreditna institucija izključena iz sistema jamstva za vloge v skladu s členom 4(5).

Če se del dejavnosti kreditne institucije prenese v drugo državo članico in se tako zanjo uporablja drug sistem jamstva za vloge, se prispevki te kreditne institucije, plačani v 12 mesecih pred prenosom, z izjemo izrednih prispevkov v skladu s členom 10(8), prenesejo v drug sistem jamstva za vloge sorazmerno višini prenesenih kritih vlog.

4. Države članice zagotovijo, da sistem jamstva za vloge matične države članice izmenjuje informacije iz člena 4(7) ali (8) in (10) s tistimi v državah članicah gostiteljih. Uporabljajo se omejitve, določene v navedenem členu.

Če namerava kreditna institucija izstopiti iz enega sistema jamstva za vloge in se pridružiti drugemu, to napove vsaj šest mesecev prej. V tem obdobju je kreditna institucija v skladu s členom 10 še vedno dolžna prispevati k svojemu izvirnemu sistemu jamstva za vloge, tako glede predhodnega kot naknadnega financiranja.

5. Da se omogoči učinkovito sodelovanje med sistemi jamstva za vloge, zlasti kar zadeva ta člen in člen 12, sistemi jamstva za vloge ali, kjer je to primerno, imenovani organi sprejmejo pisne dogovore o sodelovanju. Takšni dogovori upoštevajo zahteve, določene v členu 4(9).

Imenovani organ EBA uradno obvesti o obstoju in vsebini takšnih dogovorov ter EBA lahko izdaja mnenja v skladu s členom 34 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Če se imenovani organi ali sistemi jamstva za vloge ne morejo dogovoriti ali če obstaja spor glede razlage dogovora, lahko vsaka stran zadevo predloži EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, EBA pa bo ravnal v skladu z navedenim členom.

Če takšnih dogovorov ni, to ne bo vplivalo na terjatve vlagateljev v skladu s členom 9(1) ali kreditnih institucij v skladu z odstavkom 3 tega člena.

6. Države članice zagotovijo izvajanje ustreznih postopkov, da bi lahko sistem jamstva za vloge izmenjal informacije in učinkovito komuniciral z drugimi sistemi jamstva za vloge, njihovimi pridruženimi kreditnimi institucijami in ustreznimi pristojnimi in imenovanimi organi znotraj svoje jurisdikcije ter po potrebi z drugimi agencijami na čezmejni podlagi.

7. EBA ter pristojni in imenovani organi sodelujejo med seboj ter izvajajo svoja pooblastila v skladu z določbami te direktive in Uredbo (EU) št. 1093/2010.

Države članice Komisijo in EBA najpozneje do 3. julija 2015 obvestijo o tem, kdo je njihov imenovani organ.

8. EBA pri analizi sistemskega tveganja v zvezi s sistemi jamstva za vloge sodeluje z Evropskim odborom za sistemsko tveganja, ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Člen 15

Podružnice kreditnih institucij, ustanovljene v tretjih državah

1. Države članice preverijo, ali podružnice, ki jih na njihovem ozemlju ustanovi kreditna institucija s sedežem zunaj Unije, uživajo zaščito, enakovredno zaščiti, ki je predpisana v tej direktivi.

Če zaščita ni enakovredna, lahko države članice ob upoštevanju člena 47(1) Direktive 2013/36/EU zahtevajo, da se morajo podružnice, ki jih ustanovi kreditna institucija s sedežem zunaj Unije, vključiti v sisteme jamstva za vloge, ki delujejo znotraj njihovega območja.

Med preverjanjem iz prvega pododstavka tega odstavka države članice pregledajo vsaj, ali imajo vlagatelji enako raven kritja in obseg zaščite, kot je določeno v tej direktivi.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemsko tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 1).

2. Vsaka podružnica, ki jo ustanovi kreditna institucija s sedežem zunaj Unije in ki ni članica sistema jamstva za vloge, ki deluje v državi članici, zagotovi vse ustrezne informacije v zvezi z ureditvami jamstva za vloge dejanskih in možnih vlagateljev v tej podružnici.

3. Informacije iz odstavka 2 so na voljo v jeziku, za katerega sta se ob odprtju računa dogovorila vlagatelj in kreditna institucija, ali v uradnem jeziku oziroma uradnih jezikih države članice, v kateri je ustanovljena podružnica, tako kot je predpisano z nacionalnim pravom ter v jasni in razumljivi obliki.

Člen 16

Informacije za vlagatelja

1. Države članice zagotovijo, da kreditne institucije dejanskim in možnim vlagateljem dajo na voljo potrebne informacije o tem, v katere sisteme jamstva za vloge znotraj Unije so včlanjene institucija in njene podružnice. Države članice zagotovijo, da kreditne institucije dejanske in možne vlagatelje obvestijo o veljavnih izjemah, ki niso zaščitene s sistemom jamstva za vloge.

2. Pred sklenitvijo pogodbe o sprejemanju vlog se vlagateljem zagotovijo informacije iz odstavka 1. Vlagatelji potrdijo prejem navedenih informacij. V ta namen se uporabi predloga iz Priloge I.

3. Potrdilo, da so vloge upravičene do zaščite, se vlagateljem zagotovi na njihovih izpiskih računa, vključno s sklicevanjem na informativni list iz Priloge I. Na informativnem listu se navede tudi spletna stran zadevnega sistema jamstva za vloge. Informativni list iz Priloge I se vlagatelju zagotovi vsaj enkrat letno.

Na spletnem mestu sistema jamstva za vloge so potrebne informacije za vlagatelje, zlasti informacije o določbah glede procesa in pogojev jamstev za vloge iz te direktive.

4. Informacije iz odstavka 1 so na voljo tako, kot določa nacionalno pravo, in v jeziku, za katerega sta se ob odprtju računa dogovorila vlagatelj in kreditna institucija, ali v uradnem jeziku oziroma uradnih jezikih države članice, v kateri je ustanovljena podružnica.

5. Države članice omejijo uporabo informacij iz odstavkov 1, 2 in 3 pri oglaševanju na stvarno omembo sistema jamstva za vloge, ki jamči za produkt, na katerega se nanaša oglaševanje, in na vse dodatne informacije, ki so potrebne v skladu z nacionalnim pravom.

Takšne informacije se lahko razširijo na dejanski opis delovanja sistema, a ne vsebujejo sklicevanja na neomejeno kritje vlog.

6. V primeru združitve, preoblikovanja hčerinskih družb v podružnice ali podobnih operacij se vlagatelje obvesti vsaj en mesec preden postane operacija pravno veljavna, razen če pristojni organ zaradi poslovne skrivnosti ali finančne stabilnosti dovoli krajši rok.

Vlagatelji imajo od uradnega obvestila o združitvi ali preoblikovanju oziroma podobni operaciji tri mesece časa, da brez kazni dvignejo upravičene vloge ali jih prenesejo v drugo kreditno institucijo, vključno z vsemi pridobljenimi obrestmi in koristmi, če presegajo raven kritja v skladu s členom 6 v času operacije.

7. Če kreditna institucija izstopi ali je izključena iz sistema jamstva za vloge, države članice zagotovijo, da kreditna institucija svoje vlagatelje v enem mesecu obvesti o takšnem izstopu ali izključitvi.

8. Če vlagatelj uporablja internetno bančništvo, se informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s to direktivo, lahko sporočijo elektronsko. Če tako zahteva vlagatelj, se sporočijo na papirju.

Člen 17

Seznam pooblaščenih kreditnih institucij

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, ki EBA uradno obvestijo o izdanih dovoljenjih v skladu s členom 20(1) Direktive 2013/36/EU, navedejo, v kateri sistem jamstva za vloge je včlanjena posamezna kreditna institucija.
2. Pri objavi in posodabljanju seznama pooblaščenih kreditnih institucij v skladu s členom 20(2) Direktive 2013/36/EU EBA navede, v kateri sistem jamstva za vloge je včlanjena posamezna kreditna institucija.

Člen 18

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 6(7) se prenese na Komisijo za nedoločen čas.
3. Pooblastilo iz člena 6(7) lahko kadar koli preklicé Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 6(7), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 19

Prehodne določbe

1. Kadar nekatere vloge ali vrste vlog ali drugih instrumentov po prenosu te direktive ali Direktive 2009/14/ES v nacionalno zakonodajo niso več v celoti ali delno krite s sistemom jamstva za vloge, lahko države članice dovolijo, da so vloge in drugi instrumenti s prvotnim datumom zapadlosti kriti do prvotnega datuma njihove zapadlosti, če so bili plačani ali izdani pred 2. julijem 2014.
2. Države članice zagotovijo, da so vlagatelji obveščeni o vlogah ali vrstah vlog ali drugih instrumentih, ki jih sistem jamstva za vloge od 3. julija 2015 ne krije več.
3. Dokler ni ciljna raven prvič dosežena, lahko države članice v zvezi z razpoložljivimi finančnimi sredstvi uporabljajo prage iz člena 11(5).
4. Z odstopanjem od člena 6(1) lahko države članice, ki so 1. januarja 2008 zagotavljale raven kritja od 100 000 EUR do 300 000 EUR, navedeno višjo raven kritja ponovno uporabljajo do 31. decembra 2018. V tem primeru se ustrezno prilagodijo ciljna raven in prispevki kreditnih institucij.
5. Komisija do 3. julija 2019 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo in, če je primerno, zakonodajni predlog, v katerem navede, kako lahko sistemi jamstva za vloge, ki delujejo v Uniji, sodelujejo prek evropskega sistema, da bi preprečili tveganja, povezana s čezmejnimi dejavnostmi, in zaščitili vloge pred takšnimi tveganji.

6. Komisija do 3. julija 2019 ob podpori EBA Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o napredku pri izvajanju te direktive. Navedeno poročilo bi moralo zlasti zajemati:

- (a) ciljno raven na podlagi kritih vlog, z oceno ustreznosti določenega odstotka in ob upoštevanju propada kreditnih institucij v Uniji v preteklosti;
- (b) učinek alternativnih ukrepov, ki se uporabijo v skladu s členom 11(3), na zaščito vlagateljev in skladnost z rednim postopkom likvidacije v bančnem sektorju;
- (c) vpliv na raznolikost bančnih modelov;
- (d) ustreznost sedanje ravni kritja za vlagatelje;
- (e) ali so zadeve iz tega pododstavka opravljene tako, da se ohrani zaščita vlagateljev.

Do 3. julija 2019 EBA Komisiji poroča o modelih za izračun in njihovem pomenu za poslovna tveganja članov. EBA pri poročanju ustrezno upošteva profile tveganja različnih poslovnih modelov.

Člen 20

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 1 do 4, točkami (d) do (k) člena 5(1), členom 5(2), (3) in (4) členom 6(2) do (7), členom 7(4) do (9), členom 8(1), (2), (3), (5), (6), (7) in (9), členom 9(2) in (3), členi 10 do 16, 18 in 19 ter Prilogo I, do 3. julija 2015. Besedila navedenih predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Države članice do 31. maja 2016 uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 8(4).

Če po temeljitem pregledu ustrezni organi ugotovijo, da sistem jamstva za vloge še ne omogoča spoštovanja člena 13 do 3. julija 2015, se zadevni zakoni in drugi predpisi uveljavijo do 31. maja 2016.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklici na direktive, razveljavljene s to direktivo, razlagajo kot sklici na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga zajema ta direktiva.

Člen 21

Razveljavitev

Direktiva 94/19/ES, kakor je bila spremenjena z direktivami iz Priloge II, se razveljavi z učinkom od 4. julija 2019, brez poseganja v obveznosti držav članic glede časovnih rokov za prenos direktiv iz Priloge II v nacionalno zakonodajo in datumov njihove uporabe.

Sklicevanja na razveljavljene direktive se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Točke (a), (b) in (c) člena 5(1), člen 6(1), člen 7(1) do (3), člen 8(8), člen 9(1) in člen 17 se uporabljajo od 4. julija 2015.

Člen 23

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 16. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA I

PREDLOGA INFORMACIJ ZA VLAGATELJA

Osnovne informacije o zaščiti vloge

Vloge v [navesti ime kreditne institucije] so zaščitene s:	[navesti ime ustreznega sistema jamstva za vloge] ⁽¹⁾
Zgornja meja zaščite:	100 000 EUR na vlagatelja na kreditno institucijo ⁽²⁾ [nadomestiti z ustreznim zneskom, če valuta ni EUR] [kjer pride v poštev:] Naslednje blagovne znamke so del vaše kreditne institucije [navesti vse blagovne znamke, ki delujejo z istim dovoljenjem]
Če imate v isti kreditni instituciji več vlog:	Vse vaše vloge v isti kreditni instituciji se „seštejejo“, za skupni znesek pa velja zgornja meja 100 000 EUR [nadomestiti z ustreznim zneskom, če valuta ni EUR] ⁽²⁾
Če imate skupni račun z drugo osebo ali osebami:	Zgornja meja 100 000 EUR [nadomestiti z ustreznim zneskom, če valuta ni EUR] velja za vsakega vlagatelja posebej ⁽³⁾
Obdobje vračila v primeru propada kreditne institucije:	Sedem delovnih dni ⁽⁴⁾ [po potrebi nadomestiti z drugim rokom]
Valuta vračila:	euro [po potrebi nadomestiti z drugo valuto]
Kontaktni naslov:	[navesti kontaktne podatke ustreznega sistema jamstva za vloge (naslov, telefonska številka, elektronski naslov itd.)]
Več informacij:	[navesti spletno stran ustreznega sistema jamstva za vloge]
Potrdilo vlagatelja:	

Dodatne informacije (vse ali samo nekatere)

⁽¹⁾ Sistem, odgovoren za zaščito vaše vloge

[Samo kjer pride v poštev:] Vašo vlogo krije pogodbeni sistem, ki je uradno priznan kot sistem jamstva za vloge. Če bi vaša kreditna institucija postala plačilno nesposobna, bi se vam vaše vloge povrnilo do višine 100 000 EUR [nadomestiti z ustreznim zneskom, če valuta ni EUR].

[Samo kjer pride v poštev:] Vaša kreditna institucija je del institucionalne sheme za zaščito vlog, ki je uradno priznana kot sistem jamstva za vloge. To pomeni, da se vse institucije, ki so članice te sheme, medsebojno podpirajo, da bi preprečile plačilno nesposobnost. Če bi institucija postala plačilno nesposobna, bi se vam vaše vloge povrnilo do višine 100 000 EUR [nadomestiti z ustreznim zneskom, če valuta ni EUR].

[Samo kjer pride v poštev:] Vašo vlogo krijeta zakonsko predpisan sistem jamstva za vloge in pogodbeni sistem jamstva za vloge. Če bi vaša kreditna institucija postala plačilno nesposobna, bi se vam vaše vloge v vsakem primeru povrnilo do višine 100 000 EUR [nadomestiti z ustreznim zneskom, če valuta ni EUR].

[Samo kjer pride v poštev:] Vašo vlogo krije zakonsko predpisan sistem jamstva za vloge. Vaša kreditna institucija je poleg tega del institucionalne sheme za zaščito vlog, katere članice se medsebojno podpirajo, da bi preprečile plačilno nesposobnost. Če bi institucija postala plačilno nesposobna, bi se vam vaše vloge povrnilo do višine 100 000 EUR [nadomestiti z ustreznim zneskom, če valuta ni EUR] iz sistema jamstva za vloge.

⁽²⁾ Splošna zgornja meja zaščite

Če vloga ni na voljo, ker kreditna institucija ne more izpolniti svojih finančnih obveznosti, vlagatelji prejmejo izplačila iz sistema jamstva za vloge. To izplačilo krije največ 100 000 EUR [nadomestiti z ustreznim zneskom, če valuta ni EUR] na kreditno institucijo. To pomeni, da se za določitev ravni kritja seštejejo vse vloge v isti kreditni instituciji. Če ima na primer vlagatelj hranilni račun z 90 000 EUR in tekoči račun z 20 000 EUR, prejme le izplačilo v višini 100 000 EUR.

[Samo kjer pride v poštev:] Ta metoda se uporabi, tudi če kreditna institucija posluje pod različnimi blagovnimi znamkami. [navesti ime kreditne institucije, ki vodi račun] posluje tudi kot [navesti vse ostale blagovne znamke iste kreditne institucije]. To pomeni, da so vse vloge pri eni ali več od navedenih blagovnih znamk skupaj krite v višini do 100 000 EUR.

(³) Zgornja meja zaščite za skupne račune

V primeru skupnih računov zgornja meja 100 000 EUR velja za vsakega vlagatelja.

[Samo kjer pride v poštev]: Vendar se vloge na računu, s katerim lahko kot člani poslovnega partnerstva, združenja ali podobne skupine brez pravne osebnosti razpolagata dve osebi ali več, pri izračunu zgornje meje 100 000 EUR [nadomestiti z ustreznim zneskom, če valuta ni EUR] združijo in obravnavajo kot vloge enega samega vlagatelja.

V nekaterih primerih [navesti primere, določene v nacionalnem pravu] so vloge zaščitene nad mejo 100 000 EUR [nadomestiti z ustreznim zneskom, če valuta ni EUR]. Več informacij je na voljo na naslovu [navesti spletno stran ustreznega sistema jamstva za vloge].

(⁴) Vračilo

Pristojni sistem jamstva za vloge je [navesti ime in naslov, telefonsko številko, elektronski naslov in spletno stran]. Vaše vloge (do 100 000 EUR [nadomestiti z ustreznim zneskom, če valuta ni EUR]) bodo izplačane najpozneje [navesti obdobje izplačila, kot je določeno z nacionalnim pravom], od [31. decembra 2023] pa v [sedmih delovnih dneh].

[Dodati informacije o nujnem/vmesnem plačilu, če vračljivi znesek ali zneski niso na voljo v sedmih delovnih dneh.]

Če se vam jih ne izplača v navedenih rokih, stopite v stik s sistemom jamstva za vloge, saj lahko čas za vložitev zahtevkov za vračilo po določenem časovnem roku poteče. Več informacij je na voljo na naslovu [navesti spletno stran pristojnega sistema jamstva za vloge].

Druge pomembne informacije

Vloge vseh malih vlagateljev in podjetij na splošno krijejo sistemi jamstva za vloge. Izjeme za določene vloge so navedene na spletni strani pristojnega sistema jamstva za vloge. Vaša kreditna institucija vas bo obenem na zahtevo obvestila o tem, ali se določeni produkti krijejo ali ne. Če se vloge krijejo, kreditna institucija to potrdi tudi na izpisku računa.

PRILOGA II

DEL A

Razveljavljeni direktivi skupaj z zaporednimi spremembami (na katere se sklicuje člen 21)

Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta

Direktiva 2009/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta

DEL B

Končni roki za prenos (na katere se sklicuje člen 21)

Direktiva	Rok za prenos
94/19/ES	1.7.1995
2009/14/ES	30.6.2009
2009/14/ES (drugi odstavek točke 3(i) člena 1, člen 7(1a) in (3) in člen 10(1) Direktive 94/19/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/14/ES)	31.12.2010

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 94/19/ES	Direktiva 2009/14/ES	Ta direktiva
—	—	Člen 1
		Člen 2(1)(1)
Člen 1(1)		Člen 2(1)(3)
		Člen 2(1)(4)
Člen 1(2)		Člen 2(1)(7)
Člen 1(3)	Člen 1(1)	Člen 2(1)(8)
Člen 1(4)		Člen 2(1)(9)
Člen 1(5)		Člen 2(1)(10)
		Člen 2(1)(11) do (18)
		Člen 2(2)
Člen 1(1)		Člen 2(3)
		Člen 3
Člen 3(1)		Člen 4(1)
		Člen 4(2)
Člen 3(1)		Člen 4(3)
Člen 3(2)		Člen 4(4)
Člen 3(3)		Člen 4(5) in (6)
		Člen 4(9)
		Člen 4(10) in (11)
Člen 2		Člen 5(1)(a), (b) in (c)
Člen 7(2), Priloga I(1)		Člen 5(1)(d)
		Člen 5(1)(e)
Člen 7(2), Priloga I(10)		Člen 5(1)(f)
Člen 7(2), Priloga I(2)		Člen 5(1)(g)
Člen 7(2), Priloga I(5)		Člen 5(1)(h)
Člen 7(2), Priloga I(6)		Člen 5(1)(i)
Člen 7(2), Priloga I(3), (4)		Člen 5(1)(j)
Člen 7(2), Priloga I(12)		Člen 5(1)(k)

Direktiva 94/19/ES	Direktiva 2009/14/ES	Ta direktiva
Člen 7(1)	Člen 1(3)(a)	Člen 6(1) Člen 6(2) in (3) Člen 6(4)
Člen 7(5)	Člen 1(3)(a)	Člen 6(5) Člen 6(6)
Člen 8	Člen 1(3)(d)	Člen 6(7) Člen 7(1), (2) in (3) Člen 7(4) do (9)
Člen 10(1)	Člen 1(6)(a)	Člen 8(1) Člen 8(2) do (6)
Člen 10(4)		Člen 8(7)
Člen 10(5)		Člen 8(8) Člen 8(9)
Člen 7(6)		Člen 9(1)
Člen 11		Člen 9(2) Člen 9(3) Členi 10 do 13
Člen 4(1)		Člen 14(1) Člen 14(2) do (8)
Člen 6		Člen 15
Člen 9(1)	Člen 1(5)	Člen 16(1), (2) in (3)
Člen 9(2)		Člen 16(4) Člen 16(5)
Člen 13	Člen 1(4)	Člen 17 Člen 18